

**Paraules de benvinguda
pronuncades pel Dr. Lluís Arola Ferrer
Rector de la Universitat**

Amb el solemne acte d'avui, que simbòlicament celebrem com un Claustre obert, acomplim l'acord de la Junta de Govern d'incorporar el Dr. Joan Guinjoan i Gispert a la nostra comunitat universitària. A mi em corresponen l'honor i el privilegi de donar-li la benvinguda a la Universitat Rovira i Virgili, no només a títol personal, sinó en nom de tots els components de la Universitat, i especialment del nostre Departament d'Història i Geografia, del qual va partir la iniciativa de conferir-li la màxima distinció acadèmica que atorga la Universitat, el doctorat honoris causa.

No em pertoca reproduir la *laudatio* pronunciada per la padrina, la doctora Mercè Jordà, ni comentar la *magistralis lectio* que el nou membre de la Universitat ha pronunciat, sinó que em correspon assenyalar el sentit que aquest doctorat honoris causa té per a la nostra institució.

La Universitat Rovira i Virgili és, per voluntat del Parlament de Catalunya, la institució pública d'ensenyament superior de les comarques tarragonines i de les Terres de l'Ebre que ha d'actuar com a motor del progrés cultural, científic i tècnic a les comarques meridionals de Catalunya. La nostra tasca diària, les nostres ambicions se centren, doncs, a acomplir la funció de crear, desenvolupar, transmetre i criticar la ciència, la tècnica i la cultura, i a preparar els ciutadans per a l'exercici d'activitats professionals que exigeixin l'aplicació de coneixements i mètodes científics o per a la creació artística.

Però amb això no n'hi ha prou. Noam Chomsky, que tot just fa un any vam acollir com a doctor honoris causa, ens deia en el seu discurs d'investidura que "la vida universitària no només hauria de ser alliberadora per a tots els participants, sinó també per a la societat en general. Sobretot, el paper social i intel·lectual de la universitat hauria de ser subversiu en una societat sana". Jo entenc la seva afirmació, i la comparteixo, en el sentit que, a banda de les funcions habituals de la universitat, també ens hem de preocupar de canviar els costums, les normes, els principis, les regles del joc tradicionals a la nostra societat, per avançar, com diu Chomsky, cap a un futur més humà.

Ho hem de fer en el dia a dia de la nostra activitat docent i investigadora, però també com a institució ens correspon marcar la pauta en moments o actes determinats. Quan el Departament d'Història i Geografia va fer la proposta d'investir Joan Guinjoan com a doctor per la nostra Universitat i els òrgans corresponents ho van aprovar, vaig pensar que era una proposta encertada, no només en el sentit d'honorar un personatge insigne, vinculat a la URV pel seu origen, sinó també perquè era una manera simbòlica d'incidir en la idea que el paper de la universitat ha de ser subversiu en la societat. Ell és un músic innovador, subversiu, un creador artístic que expressa les seves idees i els seus sentiments amb un llenguatge nou, actual, contemporani, a partir d'una sòlida base tècnica i cultural. Es tracta d'un exemple de com hem de fer avançar la ciència i la tècnica, i de quin ha de ser el paper intel·lectual de la universitat.

Dr. Guinjoan, gràcies per haver acceptat la nostra distinció, que més que honorar la seva persona ens honora a nosaltres mateixos; la seva incorporació al nostre Claustre prestigia la Universitat Rovira i Virgili i ens obliga a treballar per ser dignes d'aquest prestigi.

Avui, amb el màxim reconeixement dels seus mèrits, vostè adquireix el compromís de representació de la Universitat Rovira i Virgili, que de ben segur complirà amb afecte. Rebi l'enhorabona més cordial, en nom propi i en nom de tota la nostra comunitat universitària, que des d'avui és també la seva.

Moltes gràcies.